

Jaroslav Foldyna: Chceme z Evropy Somálsko? Neschopnost Afričanů, Arabů i Afghánců se přizpůsobit a pracovat se už jasně prokázala! Na všechny organizace, které usilují o dovoz migrantů do Evropy, se hodí paragraf 309, což je trestný čin vlastizrady!

- CZ24 News | 2. srpna 2020

ČESKO: Jaroslav Foldyna rázně a opakovaně varuje před migrací, kterou nazývá výpravou za zabíráním území. Odmítá argumentaci o potřebné pracovní síle s tím, že neschopnost Afričanů, Arabů i Afghánců se přizpůsobit a pracovat se už jasně prokázala. „Pokud nám toto někdo vážně tvrdí, tak se mějme na pozoru. Buď je ten člověk na nějakých hodně divných drogách, nebo jde o regulérního magora,“ říká mimo jiné v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz. Normální Evropané si podle něj nezaslouží stát se otroky a lovnou zvěří.

Ukázalo se, že oheň ve francouzské katedrále Nantes založil migrant z Rwandy, který se už přiznal. Nějakou dobu předtím mu nebylo prodlouženo vízum pro pobyt v zemi. Je tento oheň zároveň i olejem do ohně těm, kdo příliv migrantů z Afriky do Evropy kritizují? Mezi ně patříte i vy...

Stále jasněji se ukazuje, že barevní imigranti z Afriky – o problémech s bílými imigranty z Afriky jsem nenašel nikde zmínky – nejsou schopni, nebo ochotni akceptovat naše normy chování ani po několika generacích. Jediným řešením je proto nechat je v Africe, aby si tam žili, jak uznají za vhodné a u nás zajistit, abychom si po svém mohli žít zase my. Můžeme být sousedy, pokud se ale budeme dál pokoušet být spolubydlicími, tak se vzájemně pobijeme. Při srovnání počtu, složení a natality Evropanů a barevných Afričanů je, myslím, docela jasné, kdo takový konflikt přežije. Pořád ale máme bezpečnostní a vojenské kapacity, které by snadno dokázaly zajistit, abychom si ty lidi k nám do Evropy vůbec nepouštěli. Jde tedy pouze o věc politického rozhodnutí, které ovšem současná vládnoucí garnitura bohužel nikdy neudělá.

Multikulturalisté předpokládají, že imigranti přijmou naše normy sociálního chování a jediný rozdíl bude snad jen v tom, že se budou jinak oblékat, jíst jiná jídla a poslouchat jiné písničky. To je ale samozřejmě hloupost. Kdyby ti lidé chtěli či uměli žít podle našich pravidel, tak si je už dávno zavedli u sebe doma – vždyť demokracie je všeobecně známá zhruba už 2500 let. Pokud si sem tedy pustíme Afričany, Araby a Afghánce, tak se z Evropy stane hybrid mezi Afrikou, Blízkým východem a Afghánistánem, a to se vším, co k tomu patří. Ani zděšení feministek, genderistů, homosexualistů a dalších neomarxistických pomatenců mi za to ale nestojí. Normální Evropané si totiž nezaslouží stát se v takovém případě v uvozovkách otroky a řečeno v nadsázce lovnou zvěří...

Francouzský ministr vnitra Gérald Darmanin však ještě před týdnem ujišťoval, že k požáru došlo náhodou. Znamená to podle vás něco? Jsou obavy a teorie, že se zločiny migrantů

tutlají a zlehčují, paranoidní?

Asi nikdo soudný už nepochybuje o tom, že zločiny migrantů jsou zlehčovány nebo tutlány. Místo aby vládnoucí politici jasně řekli, že multikulturalismus selhal, a podle toho se také začali chovat, tak lžou. Je to obdobné, jako u nás před rokem 1989, avšak s dvěma zásadními rozdíly. V osmdesátých letech už byli komunisté spíše bezradní šašci, kteří sice asi chtěli, aby se lidem žilo lépe, ale na co sáhli, to většinou zpatlali. Lidé tehdy věděli, že ekonomické, a tím pádem i celkové zhroucení státu povede maximálně k otevření se tehdy ještě relativně svobodnému a rozumnému Západu, a proto z ekonomických problémů, jak se tehdy říkalo socialistického tábora, měli spíš takovou pořouchlou radost, než aby se jich báli.

Dnes je situace mnohem vážnější. Vládnoucí garnitura je složena z bohužel, dle mého, bezskrupulózních fanatiků nemajících žádný vztah k vlastní zemi a vlastnímu národu, a dále ze všehoschopných oportunistů, kterým je vlastní zem a vlastní národ ukradený. V případě evropského ekonomického, a tedy i celkového kolapsu nám však dnes nehrozí jakési pohlcení relativně rozumným a svobodným světem, jak tomu bylo před třiceti lety, ale genocida. Podívejme se, co se děje s bílými jihoafrickými farmáři nebo se zajatci takzvaného Islámského státu. Podobný osud nám připravují současné vládnoucí elity, jen si to buď samy nechťejí připustit, nebo to vědí a je jim to jedno. Oni jsou, jak se říká, za vodou. Je nutné je dostat od moci, což ale nebude snadné. Mají prakticky neomezené množství peněz, mají k dispozici policii, justici, v Parlamentu mají sílu schvalovat zákony, které lidem zakazují o problémech i jenom mluvit, natož je nějak řešit. Nám zbývá burcovat lidi a nevolit je.

Ukazují tedy tyto a jiné zločiny, že integrace nefunguje? A může za nějakých podmínek fungovat?

Integrace nefunguje a fungovat nemůže za žádných podmínek. Proč by se ti lidé měli začít u nás chovat jinak, než jak se chovají u sebe doma? Své země zdevastovali a naši, pro ně cizí, zem budou zvelebovat? To si někdo vážně myslí? Pokud ano, tak to nemá v hlavě v pořádku. Proč by se ti lidé měli u nás chovat jinak než podle svých norem, podle nichž žijí po celé generace? Podle svých norem přece žijí buď proto, že jsou přesvědčeni o tom, že jsou lepší než ty naše, anebo proto, že podle našich norem žít neumí – jiná možnost není. Výsledek je ovšem v obou variantách stejný.

Proč – a jak – by měli svá tisíce let vytvářená a zažitá pravidla najednou zahodit a přijmout cizí? Kdo si myslí, že to udělají, prokazuje zvláštní kombinaci naivity a arogance. Fakt, že naše normy mají platnost u nás, skutečně neznamená, že budou automaticky přijímány všude. Musíme si přiznat skutečnost, že imigranti k nám nepřijíždějí, aby zde s námi v poklidu žili, ale aby sklidili úrodu, kterou nezaseli. Jde v zásadě o výpravu, při které se zabírá naše, myslím evropské, území. Chtěl bych se mýlit. Ale realita mi dává za pravdu.

Není zabírání našeho území přece jenom příliš silný výraz?

Není. Vždyť přece každá no-go zóna už de facto není naším územím, protože v ní neplatí naše zákony a naše úřady v ní nemají žádnou moc. Podstatou státu ale je právě přesně vymezené území, na němž jsou státními orgány vymáhána pravidla – zákony. To, že jsou za imigranty či jejich potomky zabírány kusy evropského území, je tedy realitou. Ti z našich, kdo o imigraci usilují, proto nejsou nic jiného než buď pomýlení, nebo vlastizrádci. V této souvislosti bych rád citoval z trestního zákoníku paragraf 309, což je trestný čin vlastizrady:

(1) Občan České republiky, který ve spojení s cizí mocí nebo s cizím činitelem spáchá trestný čin rozvracení republiky (§ 310), teroristického útoku (§ 311), teroru (§ 312) nebo sabotáže (§ 314), bude potrestán odnětím svobody na patnáct až dvacet let, popřípadě vedle tohoto trestu též propadnutím

majetku nebo výjimečným trestem.
(2) Příprava je trestná.

Myslím, že na všechny organizace, které usilují o dovoz migrantů do Evropy, se toto zákonné ustanovení hodí jak vyšíté. Místo aby příslušné orgány ale konaly, tak stát tyto organizace ještě podporuje veřejnými penězi. Je to něco neuvěřitelného.

Nepodniknete v tomto smyslu nějaké právní kroky vy?

Nepodniknu, protože to je ztráta času. Náš současný justiční systém by to shodil ze stolu. Náprava je možná pouze prostřednictvím voleb. To je princip demokracie, který respektuji.

Náporu migrantů v těchto dnech čelí malý italský ostrov Lampedusa, kam v posledních dnech dorazilo na tisícovku běženců. Tamní zařízení pro uprchlíky však pojme jen 95 lidí. Matteo Salvini, bývalý premiér a nynější opoziční politik prohlásil, že vláda je komplicem kriminálníků a upozornil na údaje ministerstva. Podle nich dorazilo do Itálie od začátku roku přes 11 tisíc migrantů, zatímco v loni tři a půl tisíce. Z fotek a záběrů je jasné, že se ve velké většině jedná o mladé muže. Dalších několik desítek zachránil z moře italský tanker. Má Salvini pravdu?

Matteo Salvini má pravdu a říká jinými slovy vlastně totéž, co já. Vlády většiny evropských států, o politické reprezentaci Evropské unie ani nemluvě, jsou skutečně, řečeno v nadsázce, komplici těchto kriminálníků. Je třeba říci, že mnohé vlády sice hlasitě migrantské kvóty odmítají, ale zároveň potichu z veřejných peněz podporují organizace, jež usilují o dovoz migrantů do Evropy. Pokud se to nezastaví, dojde v Evropě ke krveprolití a ti, kdo si myslí, že se nás to netýká, se mýlí. Ostatně i na našem území už došlo k násilí migrantů vůči našim lidem.

Říkáte, že mnohé vlády nahlas odmítají migrantské kvóty, ale zároveň potichu z veřejných peněz podporují organizace, jež usilují o dovoz migrantů do Evropy. Které vlády máte na mysli?

Mimo Maďarska a Polska se to děje prakticky všude.

I v České republice?

Samozřejmě že i u nás, v České republice. Stačí se podívat, kolik peněz dáváme různým Člověkům v tísní a dalším organizacím tohoto typu. V součtu jde o miliardy.

Kam podle vás půjde tisícovka migrantů z ostrůvku Lampedusa? Co se s nimi stane? Tamní starosta vyzývá vládu, aby zakročila, protože situace je neúnosná.

Migranti se rozprchnou po Evropě, někteří z nich se dost možná dostanou asi i k nám, protože naše hranice nikdo nehlídá. Asi na to nemáme kapacitu, protože policisté jsou stále více zaměstnáváni, aby slídili po sociálních sítích, hledáním a vyšetřováním nesprávných názorů. Z mnoha rozhovorů s nimi však vím, že jim to čím dál víc leze krkem a těší se, až toho budou moci nechat. Dokud ale bude ministerstvo vnitra vydávat směrnice o takzvané předsudečné nenávisti, tak jim nic jiného nezbyvá.

Jak už jsem uvedl: Vyřešit to mohou jenom lidé při volbách. Už teď na podzim mají možnost jasně ukázat, jestli se jim současný stav líbí nebo nelíbí. Kraje sice v tomto směru nemají žádné pravomoci, i když různé neziskovky dostávají peníze i od nich, ale úspěch v každých volbách každou stranu posílí a neúspěch zase naopak oslabí. Lidé by tedy ke krajským volbám určitě jít měli.

Existují nějaké mechanismy, které lze nastavit? Je vůbec nějak možné sledovat pohyb a

život migrantů?

Asi to možné je. Třeba bychom mohli každému migrantovi přikovat na nohu nějaký náramek nebo implantovat čip. Otázkou ale je, proč bychom to vůbec měli dělat. Ti lidé pro nás představují pouze bezpečnostní rizika, zvýšené ekonomické náklady a žádný přínos. Proč bychom si je tedy měli pouštět do země? Často se argumentuje tím, že Evropa potřebuje pracovní sílu. Jakože Afričané, Arabové, Afghánci a další obyvatelé třetího světa jsou proslulí svojí pracovitostí, přizpůsobivostí, vzděláním a mírumilovností? Tedy že si své země už vybudovali a teď to přijíždí dát do pořádku i k nám do Evropy?

Pokud nám toto někdo vážně tvrdí, tak se mějme na pozoru. Buď je ten člověk na nějakých hodně divných drogách, nebo jde o regulérního magora. O úrovni pracovitosti, přizpůsobivosti, vzdělání a mírumilovnosti Afričanů, Arabů či třeba Afghánců nejlépe svědčí stav jejich zemí, čest výjimkám. To je nejlepší studie. Chceme mít z Evropy Somálsko? Výborně, pozvěme k nám tedy Somálce – ti mají s budováním Somálska největší zkušenosti. Nechceme mít z Evropy Somálsko? Nepouštějme si Somálce do Evropy. Nechme je doma v Somálsku nebo kdekoli jinde. Opravdu je to takhle jednoduché.

Je také pravda, že italské zemědělství trpí nedostatkem lidí, kteří by u nich sklízeli a pracovali na polích. Právě ty ale tvoří často migranti - ve velké míře z východních zemí Evropy, jako Rumuni, Bulhaři, Ukrajinci, Poláci a tak dále. Ti však nyní kvůli koronaviru nejsou. Kde tkví podstata tohoto problému? V tom, že imigranti pracují „na černo“, a tudíž mohou dostávat menší plat?

Nevím, jaký problém máte přesně na mysli. Fakt, že italští zaměstnavatelé ještě nepřišli na výhody zaměstnávání černochů a Arabů? Možná by jim to mohli jet vysvětlit naši odborníci, napadá mě například Magda Faltová ze Sdružení pro migraci a integraci. Jestli problémem myslíte obecnou ochotu lidí z chudších evropských zemí pracovat za nižší mzdy než lidé ze zemí bohatších, tak to zatím není náš problém. Naši lidé spíše jezdí vydělávat ven a jsou jako pracovníci velmi žádaní. Nejde ale v pravém smyslu o migranty, protože se většinou zase vrací domů. Pro nás je tedy současný stav spíše výhodou a časem by se rozdíl ve mzdách měly srovnávat.

Co ale musíme řešit urgentně, je masivní vývoz kapitálu z naší země. To je něco jiného a dá se bez nadsázky říci, že Česká republika je doslova ždímána do sucha. Kdyby vykořisťování nebylo tak zprofanované slovo, tak bych použil právě to. Fakt, že s tím je nutné něco dělat, a že drobnosti typu zvláštního zdanění velkých korporací nemohou stačit, je, myslím, docela zřejmé. To je však velmi komplikované téma, které by zasloužilo samostatnou a velmi obsáhlou diskusi.

Není pes zakopán právě v tom, že tato práce stojí na nelegálních praktikách, a tedy nynější absence migrantů sbírajících jahody je vlastně v pořádku?

Ano, tato práce stojí skutečně na nelegálních praktikách. Musím ale ještě jednou oponovat tomu, že se jedná o migranty. V případě Východoevropanů jde ve většině případů pouze o sezónní pracovníky, kteří navíc pocházejí ze stejného nebo velice podobného kulturního prostředí, jaké je v Itálii. To je například oproti africkým černochům velký rozdíl. Pro různé elfy a další práskače jen vysvětlím, že záměrně hovořím o afrických černoších, protože jsem zatím nezaznamenal jediný případ, kdy by do Evropy doplnil člun plný afrických bělochů a totéž platí o jejich kriminalitě, popřípadě o schopnosti se integrovat do našeho prostředí. Ani mezi dlouhodobými příjemci evropských sociálních dávek jsem nedohledal žádného afrického bělocha...

Jak je tedy vůbec možné, že v Evropě systematicky funguje nelegální zaměstnávání? A jaké je řešení?

Základní problém je pravděpodobně v tom, že legální zaměstnávání s sebou nese pro zaměstnavatele tak vysoké náklady, že je ochoten přijmout na sebe rizika plynoucí ze zaměstnávání na černo. Řešením je buď zvýšit sankce natolik, že si to každý rozmyslí. Tím se ale pravděpodobně zásadním způsobem zvýší ceny produkováných komodit, což s sebou přinese potíže s konkurenceschopností. Další možností, kterou já osobně vidím jako lepší, je snížit náklady na legální zaměstnávání natolik, že se nikomu zaměstnávání na černo nevyplatí i při současných sankcích. To sice může, ale také nemusí, přinést výpadek příjmů do státního rozpočtu, ale určitě se odstraní motivace k protiprávnímu jednání, což je pro společnost vždy pozitivní.

Případný výpadek příjmů do rozpočtu by se pak měl řešit změnou sociální politiky – ostatně ta se musí řešit v každém případě. Nevím, jaká je přesně v Itálii, ale asi nebude o moc lepší než ta naše. A u nás platí, že živíme příliš mnoho nemakačenků a na skutečně potřebné se pak nedostávají peníze. Ve spravedlivém státě ale musí platit následující: Ten, kdo pracuje, se má dobře, ten kdo pracovat nemůže, se má důstojně, a ten kdo pracovat nechce, se má opravdu mizerně. Pro ty z nás, kteří pracovat nemohou, musíme vytvořit důstojné podmínky pro život za podpory prostředků státu. To je ta solidarita, kterou je nutné prosazovat. Dnes je tomu, bohužel, často přesně naopak.